

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

11. Dies Julii. Interrogas, quid petam ex Virtute? ipsam, nihil enim est melius? ipsa fui pretiu[m] est. Seneca de beat. vit. c. 9.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

montium visceribus saxa è latebris eruere: occurrat, si
quæris? illa te quærit. Claudio itaque cum Poëta;

Quæras virtutem, si vis reperire saluem.

II. DIES JULII.

Interrogas, quid petam ex Virtute? ipsam, nihil enim
est melius: ipsa sui pretiū est. *Seneca de beat. vit. c. 9.*

Virtus sui I.
est præ-
mium, &
pretium.

Non modò Virtus est facilis,
sed pretiosa: ut nullum sit ma-
jus pretium operæ, quàm ac-
quirendis virtutibus omnium
adhibere operam. Unde quærenda est virtus, propter
virtutem; quia sui non tantum est honestamentum,
sed pretium, imò & præmium: sicut contra, & vitium
sui est opprobrium, imò & supplicium; quod tamen
passim avidè consecretantur homines copiosè inopes,
ingeniosè stupidi, feliciter infelices. Vide quàm sit di-
versa vis amoris sati ex Venere, & Virtute. Hic amando,
amati beneficium intendit; ille & sibi, & amato
perniciem struit. Ex amore probi oritur Virtus: ex
improbi furor. Probi amor, in amicitiam, improbi, in
odium desinit: ille gratuitus; hic metcenarius: ille ma-
sculus; hic effæminatus: ille laudem incitat; hic inla-
niam provocat. Tuo nunc iudicio: uter amor pretio-
sior; & si in nundinis uterque venerit, pro quo licita-
reris? quid dubitas? quidquid est pretiosum, à virtute
accipit suum pretium: ideò pretiosa est castimonia, id-
eò temperantia, ideò prudentia, quia est virtus. Itaque
orane, quod est pretio dignum, vel est Virtus, vel re-
spicit Virtutem. Sed quia trahit sua quemque volup-
tas præ virtute, voluptatis inops, accipite non à Ca-
tholico, sed Ethnico. Ita Seneca! (a)

(a) *De vit. Beat. c. 7.*

Il. Al.

II. *Altum quiddam est virtus, excelsum, Regale, invictum, infatigabile: voluptas, humile, servile, imbecillum, caducum; cujus statio, ac domicilium, fornice, ac popinae sunt. Virtutem, in templo invenes, in foro, in curia, promuris stantem, pulverulentam, coloratam, callidas habentem manus: voluptatem latitantem sepius, ac tenebras captantem; circa balnea, ac sudatoria, ac loca, Aedilem metuentia, mollem, enervem, mero atque unguentis madentem, squalidam, fucatam, & medicamentis pollutam.* Sic ipse. Nos palantes per magna pericula, in majora, per omnia voluptatis praecipitia; per omnes clivos potentiae; per omnes avaritiae latebras multiplicamus vota; quaerimus, quod destruimus quaerendo; transultando de rebus ad res, repetimus summum Bonum, unde recessimus; sed ignoramus viam, velut ebrii, domum reverti nescimus. Virtus solum via est ad vitam beatam. Quid jam causari potes, nisi difficultatem virtutis; quae licet beatitudinis sit via, ad ipsam hanc viam, aliam nimis miseram viam esse? Erras, si miseram vocas, qua itur ad beatitudinem? sicut errares, si beatitudinem diceres viam miseriae? Quid putas, non tanti faciendam virtutem, ut per mala petatur? cur tanti fecisti malum, ut per bona peteres? O ineptiam! per falsissima bona, ad verum malum cucurristi? & per mendacia mala, ad verum bonum non ibis?

III. Ne porro, per vias invias devies, dum tendis ad Aeternitatem; quam sit dispar via vitii & virtutis, D. Hieronymus docebit: (a) *Vide, quanta sit inter has vias separatio, quantumque discrimen: illa, ad mortem; hac, ad vitam: illa celebratur, & teritur à multis; hac vix invenitur à paucis: illa enim vitii per consuetudinem,*

(a) *Epist. 14, ad Celan.*

quasi declivior, & mollior, & velut quibusdam amaranthi
 floribus voluptatum, facile ad se rapit commeantium
 multitudinem; hæc verò insueto calle virtutum tristior
 atque horridior, ab his tantum eligitur, quibus non tam
 delectatio itineris cordi est, quàm utilitas mansionis. Not
 minus eleganter utriusque viæ à se distantis interval
 lum aperit D. Ambrosius; (a) *Dua sunt viæ: una iu
 storum, altera peccatorum: una æquatis, iniquitatis ab
 æra. Iustorum viæ, angustior est: iniquorum latior: illa sob
 brietatis angustior; hæc ebrietatis laxior, ut possit capere
 fluctuantes. Hic libertas est cupiditatum; illic servitutis
 iniuria: hic convivium, illic jejunium: hic intemperantia
 gaudiorum; illi perseverantia lacrimarum: hic saltatio,
 illic oratio: hic canus dulces; illic graves gemitus. Vide
 quam viam eligas; ab ejus enim delectu pendet, ut sis
 inter paucos electos. Ubique sunt tenebræ, in tene
 bris insidiæ. In loco caliginoso ne erres, opus est lucæ,
 & ne illa extinguatur lucerna: (b) *Lucerna pedum
 meis, verbum tuum. Lex Dei, est lux cæli; hæc sit pe
 dibus tua lucerna. Dic ergo cum Poëta:**

Ut melius cernam, porto de nocte lucernam.

12. DIES JULII.

Semper necesse est, ut nitatur ad profectum; qui sem
 per vult vitare defectum. *S. Anselmus lib. 2. epist. 37.*

In virtute
 semper
 profici
 endum.

IN virtutis tramite debes ambulare
 nullo tibi præfixo limite. Ubi statuisti,
 nolle in via virtutis progredi; jam tunc
 cœpisti regredi. Alterutrum necesse
 est: vel, ut ascendas ad collē virtutum, vel, ut descen
 das ad vallem vitiorum. In extremo Italiæ, columna
 fuit,

(a) *In Psal. 1,* (b) *Plal. 118. 103.*